

พระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์

รัชกาลที่ ๗

พุทธศักราช ๒๔๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า
เหรียญรัตนาภรณ์ เป็นเหรียญเครื่องหมายในส่วนพระองค์
อย่างหนึ่ง สมเด็จพระบรมชนกนาถ พระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชดำริห์สร้างขึ้นเป็น
ประเดิม สำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายในพระมหา

กรุณา แก่ผู้ซึ่งมีใจจงรักภักดีต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท แล้ว
แต่จะทรงพระราชดำริห์เห็นสมควร ต่อมาถึงรัชสมัยในสมเด็จพระ
พระบรมเชษฐาธิราช พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
ก็ได้ทรงอนุโลมสร้างเหรียญตนาภรณ์ขึ้นพระราชทานคุณเดียวกัน
กัน ทรงพระราชดำริห์เห็นว่าเป็นแบบอย่างอันดี สมควร
ที่จะสร้างเหรียญตนาภรณ์รัชกาลปัจจุบันขึ้นอีกต่อไป ไว้พระ
ราชทานเป็นเครื่องหมายในพระมหากฎณา แก่ผู้ซึ่งสวามีภักดี
ต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทตามลำดับชั้น จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ
เหรียญตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๗ พุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้
ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป -

มาตรา ๒ ลักษณะแห่งเหรียญตนาภรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้
ให้มีอักษรพระบรมนามาภิไธย ป.ป.ร. อยู่ในขอบวงรี
หยิกทแยงสี่แฉก มีหูสำหรับร้อยแพรแถบข้างบน ทำด้วย
ทองคำแลเงิน ลงยาฝังเพชร ยกเยื้องไว้อย่างต่างกัน มีลำดับ
เป็น ๕ ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ ๑ เรือนเงินประดับเพชรทงดวง หูทองคำ

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๓ หน้า ๕๐๕

ชั้นที่ ๒ อักษรพระบรมนามาภิไธยทองคำลงยาเขียว ขอบ
เรือนเงินประดับเพชร หูทองคำ

ชั้นที่ ๓ อักษรพระบรมนามาภิไธยทองคำลงยาเขียว ขอบ
เพชรสร้างเงิน หูทองคำ

ชั้นที่ ๔ อักษรพระบรมนามาภิไธยทองคำ ขอบเพชร
สร้างเงิน หูทองคำ

ชั้นที่ ๕ อักษรพระบรมนามาภิไธยเงิน ขอบเพชรสร้างเงิน
หูทองคำ

ให้มีแปรงแถบพื้นสีเหลือง มีริ้วเขียว ๒ ข้าง กว้าง ๒๓
มิลลิเมตร สอดร้อยหู เหมือนกันทั้ง ๕ ชั้น สำหรับพระราช
ทานสตรีสูงเป็นรูปแมงปอ สำหรับพระราชทานบุรุษไม่ผูก
ใช้กัลด็อกเสื่อข้างซ้าย

มาตรา ๓ เหยี่ยุนั้นจะพระราชทานแก่ผู้ซึ่งมีน้ำใจจงรักภักดี
แต่ได้ฝ่าล่องชูลีพระบาท แล้วแต่จะทรงพระราชดำริห์เห็น
สมควร โดยพระมหากรุณา มีประกาศนียบัตรลงลายพระราช
หัตถเลขา ประทับพระราชลัญจกรเป็นสำคัญ กำกับไว้ด้วย
ผู้ซึ่งได้รับพระราชทานเหยี่ยุนั้นใด จะเขียนหมายย่อไว้
ท้ายชื่อ ก็ให้เขียนหมายเหยี่ยุนั้นนั้น ดังนี้

เล่ม ๔๓ หน้า ๕๐๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๔๖๕

ชั้นที่ ๑ หมายถึง ป.ป.ร. ๑

ชั้นที่ ๒ หมายถึง ป.ป.ร. ๒

ชั้นที่ ๓ หมายถึง ป.ป.ร. ๓

ชั้นที่ ๔ หมายถึง ป.ป.ร. ๔

ชั้นที่ ๕ หมายถึง ป.ป.ร. ๕

มาตรา ๔ เหยี่ยญี่พระราชทานเป็นของส่วนพระองค์จะต้องส่งคืนแต่ดวงเดิมเมื่อได้พระราชทานดวงใหม่เลื่อนเป็นชั้นสูงขึ้นไป ดวงที่ได้รับพระราชทานประจำตัวนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเป็นสิทธิ์ แม้ผู้ซึ่งได้รับพระราชทานล่วงลับไปแล้ว ก็ให้ตกทอดเป็นมรดกแก่ทายาทญาติบุตรหลาน เพื่อจะได้เก็บไว้เป็นที่ระลึกในวงศ์ตระกูลสืบไป หากว่าทายาท ญาติบุตรหลานมีปรารถนาจะเชิดชูเกียรติคุณจะเอาแต่ดวงเหยี่ยญี่ร้อยสร้อยสวมคอ ก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สวมได้ แต่จะร้อยแพรแถบเอาไปใช้ประดับไม่ได้

มาตรา ๕ ให้กรมราชเลขาธิการเป็นเจ้าหน้าที่รักษาให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้จนทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน